

ACIDU STANNICŪ. SnO_2, HO .

Acidul stannicŭ se dobîndește descompunînd prin apŭ perclorurul de stannumŭ saș precipitînd *zn* stannatŭ solubil printr'*zn* acid.

Acest acidŭ este albul, celatinos, nesolubil în apŭ; se disolvŭ în acidi azoticŭ și sulfuricŭ întinși, în vreme cŭ acidul metastannicŭ este nesolubil în acesti acidi; are pentru compoziție SnO_2, HO , kind este *zskat* în *gol*: daka se *szpne* la o cŭldurŭ *zsoarŭ*, se transformŭ în acidŭ metastannicŭ.

Încălzit la o temperaturŭ *roșie*, se deshidratŭ de tot, devine galben, și ia oare-care trîime; acidul stannicŭ anhidru nu se descompune prin cŭldurŭ.

STANNATI.

Aceste sŭrșri sînt reprezentate prin formŭla generală: MO, SnO_2 . Stannati alcalini kristaliș desne. Pot fi dobîndiți anhidri. Se preparŭ disolvînd acidŭ stannicŭ în alcali, saș calcînînd acidul metastannicŭ saș metastannati cŭ *zn* prisos de *basŭ*.

Se aflŭ karakteri distinctivi foarte hotrîrîți între acidul stannicŭ și acidul metastannicŭ, și sŭrșrile formate prin acesti doi acidi.

Acidul metastannicŭ este nesolubil în acidi; acidul stannicŭ se disolvŭ într'inși prea simțit.

Metastannati sînt în general nekristalisabili, în vreme cŭ stannati kristaliș cŭ înleznire.

Metastannati se descompun kind îi deshidratŭ cîneva, în vreme cŭ stannati pot exista în stare anhidrŭ; e-kivalentŭ acidului metastannicŭ anhidru este $\text{Sn}^{\text{V}}\text{O}^{10}$, și al acidului stannicŭ este: SnO_2 .

Așa dar rŭș se konsiderase pînŭ akŭm acidi metastannicŭ și stannicŭ ka avînd aceluși ekivalent, și cŭ se konsendase kombinațiile ce acesti doi acidi pot forma cŭ *basele*.